

V říjnu letošního roku bylo připomenuto 70 let od skonu Haničky Brady v osvětimské plynové komoře. Jejímu osudu je věnována putovní výstava **Zmařené osudy**, která vysvětluje problematiku holocaustu obecně se zaměřením na jeho dětské oběti. Tato výstava bude k vidění v ZŠ Jiráskova od

1

0. do 21. listopadu 2014

a přístupná bude všem zájemcům z řad vysokomýtských škol i veřejnosti. Výstavu najdete na chodbě v přízemí hlavní budovy druhého stupně školy (chodba ke sborovně). Více informací o této putovní výstavě najdete na stránkách

<http://www.osudy.estranky.cz/>

Autor výstavy: Lubomír Šula, Artagency.cz, Nové Město na Moravě

Jedná se o 20 plakátů s fotografiemi a informacemi, které mohou vhodně doplnit učivo dějepisu. Pokud byste měli zájem výstavu shlédnout, stačí se předem telefonicky ohlásit do kanceláře školy, vstupné se neplatí.

Něco málo k historii vzniku příběhu o Haně Brady:

Hanin kufřík □□□□

V roce [1999](#), kdy se v [Japonsku](#) o [holocaustu](#) příliš nemluvalo, byla v [Tokiu](#) zorganizována beseda na toto téma; ta iniciovala vznik hnutí (převážně dětí) s cílem nezapomenout na hrůzy [2. světové války](#)

, nazvaného

Mladá křídla

. Ke konci roku 2000 byl jako jedna z památek muzea holocaustu do Tokia přivezen právě kufřík Hany Bradyové s popisem (její jméno, datum narození atd.); později se podařilo vypátrat i pět obrázků, které namalovala v Terezíně. Ředitelka muzea, Fumiko Išioka □□□□□

Ishioka Fumiko

□, se rozhodla zjistit příběh majitelky tohoto kufříku. Průběh jejího téměř ročního pátrání sepsala producentka Karen Levine v knize

Hanin kufřík - Příběh dívky, která se nevrátila

. Jde o příběh sourozenců Hanky a Jiřího Bradyových, kteří se po deportaci rodičů rázem ocitli sami v Novém Městě na Moravě. Ovšem po několika měsících i je – desetileté židovské děti odvezli do terezínského ghetta. Jiří nakonec díky mnoha šťastným náhodám válku přežil, v osmačtyřicátém roce před komunisty utekl do Kanady, kde se postupem času vypracoval na respektovaného podnikatele. O své milované sestře ale nedokázal vypátrat žádné zprávy. Až desítky let po válce ho našla Fumiko Išioka, zakladatelka tokijského centra pro zkoumání holocaustu, které nedal spát tajemný kufr s jménem Hanna. Ta po mnoha letech pátrání našla Jiřího a zrekonstruovala i osud jeho malé sestry.

